

О, живъ е, вишний Промислителъ,
Сждътъ му още не ни ѝ прѣзрѣлъ
И слово — царь-освободителъ
Ще mine руския прѣдѣлъ!*

Каква бѣ цѣльта на прѣдприетата освободителна война? На тоя въпросъ отговорътъ е ясенъ, той прозира и се самоопредѣля отъ прѣдшествоващите дипломатически прѣговори, които ние бѣгло подчъртахме. Войната бѣ обявена отъ Русия на Турция, вслѣдствие отказа на Отоманското правителство да изпълни Лондонския протоколъ отъ 19/31 м. мартъ 1877 г., приподписанъ отъ прѣдставителитѣ на шестъхъ велики европейски държави: Русия, Германия, ^{д.}18стрия, Англия, Франция и Италия.

Държавитѣ посочиха въ протокола на минималната мѣрка за реформи и отстъпки, искани отъ Турция въ полза на християнското население въ Босна-Херцеговина и България. Въ тоя протоколъ между другото изразена е надеждата, че Портата енергически ще вземе мѣрки, прѣдизвикани отъ желание за дѣйствителното подобрене участъта на това население. Въ сжщия протоколъ е казано, че наложителнитѣ подобрения трѣбва да прѣдотвратятъ повръщането на ония усложнения, които периодически нарушаватъ спокойствието на Изтокъ и сж несъгласни съ интереситѣ на Европа. И най-послѣ, държавитѣ сж изявили намѣрение да иматъ бдителенъ надзоръ върху изпълнението на обѣщанията на Турското правителство. И така, цѣльта на войната бѣ затвърдяване и умиротворение на славянското население въ посоченитѣ турски провинции, посрѣдствомъ съот-

* Прѣвелъ Д. К. Поповъ.